

ghndt paa, at [give endeel Penge ud; det er dog muligt, at der engang kan komme noget Nyttigt ud deraf; vi ere Landmænd, og dersom Regjeringen vil gjøre Noget, saa blande vi os ikke deri. Skulde det være nødvendigt at vedligeholde disse Stutterier for, hvad vi bleve saa stærkt mindede om ved Behandlingen af Theatret, for Kronens Glands — det skulde da være for det hvide Stods Skuld, men da dette desuden er temmelig mangelfuldt i den hvide Farve, saa veed jeg ikke bedre, end at man, for at skaffe hvidsfødte Heste til Kongens Spand, udsatte en stor Belønning for ethvert hvidsfødt Føl — f. Ex. et om Maret — saa vilde man vist faae det skaffet tilveie paa en billigere Maade, end nu er Tilfældet. Hvad Kronens Glands angaaer, da maa jeg sige, at jeg ikke forstaaer mig Meget derpaa, men det forekommer mig sandsynligt, at den Konge, der saa vel sørge for Kronens Glands i Maret 1848, ogsaa vilde ansee det for at bidrage Mere til Kronens Glands, om hans Undersaatter betalte færre Skatter, og om der blev givet færre Penge ud til daarlige Anstalter, selv om han derved skulde renoncere paa at kjøre med hvidsfødte Heste, thi med andre danske Heste kjører han jo ikke, da han kjører dem, han ellers benytter, i Tydskland. Jeg kan altsaa ikke troe, at Kronens Glands her skulde have noget Stort at betyde. Jeg holder mig overbevist om, at Hans Majestæt, som sagt, vurderer den fra en ganske anden Kant, og at han vist ikke vilde give sit Minde til, isald vi spurgte ham derym — hvilket jo ikke kan stee — at vedligeholde det frederiksborgske Stutteri for Kronens Glandses Skuld. Lad os ikke glemme, at dette frederiksborgske Stutteri kræver en Gaard paa 500 Tdr. Land god Jord, betydelige Bygninger, der beskrives os at være af en saadan Natur, at dersom vi ikke opføre næsten alle Bygningerne fra Nytt af, saa kunne vi vistnok, at Tillægsdyrene døde der paa Grund af Mangel paa Bequemligheder. Foruden disse forventede nye Bygninger skal der lønnes en kostbar Besætning af Embedsmænd og gives, jeg veed ikke hvormeget, en 20, 25 eller 30,000 Rd. — Summens Størrelse er temmelig ligegyldig, naar det efter min Mening er bortkastede Penge — kort sagt, en stor Sum skal der vedblive at anvendes paa

Vedligeholdelsen af dette Stutteri, hvis Frugter til Dato have været saa overordentlig flette. Jeg kan begribe, at naar en Statshuusholdning aarlig viser et saadant Overskud og en saadan Velvære, at man næsten er lidt forlegen med, hvor man skal gjøre af Pengene, at man saa hitter paa en eller anden mindre heldig Ting, muligt paa en vis Daarskab, sigende: Vi have jo Penge tilovers, saa kunne vi jo gjerne gjøre et Forsøg. Det gaaer Staterne ligesom det gaaer mange private Mænd; naar de have Penge tilovers, saa regne de det ikke saa nøie, hvortil de bruges; men, mine Herrer! vi have ikke Noget tilovers. Det er dem vist Altesammen bekendt, at vi slutte vort Finantsregnskab iaar med en manglende Sum, og at vi ikke have Udfigt til andet end aarligt at komme til at mangle Noget, naar ikke ganske overordentligt gunstige Omstændigheder skulde indtræde. Det forekommer mig altsaa, at der af den simple Grund, som man hidtil ikke under Finantslovens Behandling har villet sjenke Opmærksomhed, kan være Anledning til at undgaae unødvendige Udgifter, og det er ikke værd at glemme, at vi her i Landet ene og alene ere afhængige af Kornstussen; nu har Vinden baaren os med i saamange Aar; men dersom den engang gaaer imod os, vil man paa een gang komme til at fortryde, at vi ikke ved enhver Leilighed, hvor det var muligt, har undgaaet unødvendige Udgifter. Vi ere ikke situerede som andre Lande, der have forskjellige Indtægtskilder, vi have kun een, og dersom den flaaer feil, ere vi uheldigt stillede. Vel er det sagt, at vi kunne taale flere Skatter; men det er kun dem, der kunne sige Saadant, der alene see hen til de kongelige Skatter, og de tage derfor betydeligt feil; thi det er bekendt, at de Skatter, der hæves i selve Egne, hvor man boer, ere saa betydelige, at vi ikke kunne sige, at vi ere let beskattede, og i ethvert Tilfælde vil jeg ansee det for at være urigtigt at paalægge flere Skatter, for at give dem ud til Stamstutteriet. Jeg skal hermed anbefale mit Forslag til Antagelse, og jeg skal ikke vige tilbage for Modstand i saadanne Sager, hvor jeg troer, at man paa en letfindig Maade øser Landets Penge ud.